

Strażnik rajů

Piotr Rubik

Do bram rajů aŹ się wspiąłem
Źeby ujrzeć wreszcie rajski świat
Rzekłem - gadać chcę z Aniołem
Do siwego stróŹa spoza krat

Spytał nieba stróŹ o powód
Mej wędrówki do niebieskich bram
Rzekłem chcę mieć jakiś dowód
Źe gdy minie czas - nie będę sam

Nie jest łatwo pojąć nawet to
To Źe co rano słońce świeci
Źe świat będzie jakim stworzą go
Niepoczęte jeszcze dzieci

Zapytałem o sens w życiu mym
I o prawdę zapytałem
Rzekł - mój synu problem leŹy w tym
Źeś pobłądził życiem całym

Śmiał się nieba StróŹ i wyznał Źe
Szkoda czasu na gadanie
Bo choć nawet czegoś dowiem się
To i tak się nic nie stanie

Nie, nie, nie
// Nie jest łatwo pojąć nawet to
To Źe co rano słońce świeci
Źe świat będzie jakim stworzą go
Niepoczęte jeszcze dzieci // x2

Co się stanie z całym światem gdy
Odejdziemy w zapomnienie
I co zrobić ze swym życiem by
Ciut na lepsze świat odmienić

Nim meteor obok nóg nam spadł
StraŹnik zabrał mnie do rajů
A tam całkiem jak u babci sad
W którym śliwy zakwitają

// Nie jest łatwo pojąć nawet to
To Źe co rano słońce świeci
Źe świat będzie jakim stworzą go
Niepoczęte jeszcze dzieci // x2